

לערביה), בעירוף צילום של הסעיפים המתאימים ביקצור שלהן ערוך לריש גנפריד הסברים בערבית; כחודש אלול בשנת תשמ"ז, שהיה שנת שמיטה, מובא צילום של 'פרובולי', המאפשר את מניעת שמיטת הלואות.

בהרצאות מוקדש מקום גם לשאלות הלכתיות מעשיות כשחשובותיהן כצידן, כגון: מה הברל בין גביה לגול? האם מותר למחוק תכשיטי הוב שכתוב עליהם שם ה' האם מותר לענות 'אמן' בין 'ברוך שאמר' לתפילת 'העמידה'? מהן הלכות נטילת ידים לאחר ההשכמה, בעת הציאה מהשירותים ולפני האכילה? מהו דין הדימון (כברכת המזון) ומי חייב בו? לעתים נדירות מוזכר גם שמו של שואל השאלה, כגון: 'הבחור רב המרץ האח גיזי שמאע שואל: אם אין יין בליל שבת, כיצד יהיה הקידוש [...] הבחור רב המרץ האח גיזי סרדרא שואל: מה הרין אם אחד שכח לומר "אתה חוננתו בעמידת ערבית כליל יום ראשון"?'²⁰

המאמץ לשמור על אורח החיים היהודי בא לידי ביטוי גם בלוחות המפורשים שבסוף הספר. הם כוללים את זמני הוריהה והשקיעה, מועדי התפילה, שבת התפילות הנוספות ככל יום מימדת השנה, דוגמת ראשי חודשים ושאר הימים שבהם אומרים הלל, או זמני התעניות השונות. כמו כן נוספו הסברים למבנה הלוח העברי ולקורנותיו, על מנת שהקוראים יוכלו לחשב את המועדים בעצמם.

לעתים המתבר מונה ישירות לקוראי ומפציר בהם לעיין בהרצאותיו וללמוד אותן. כך, למשל, בסוף דיונו במצוות הצדקה הוא כותב:

אנו נפדרים מכם בבקשה שתקראו את ההרצאה הרחבת הוו ותרונו בה, ובמיוחד בליל שבת, בהשתתפות כל בני המשפחה, ותחזרו ותקראו אותה בכל הזדמנות, וישמרכם האל.²¹

נוסף לעניינים ההלכתיים ולהסברים הרעיוניים של המועדים והמוצות השונות, מביא המחבר בהרצאותיו סיכומים קצרים, המשלבים בתוכם גם מדרשי חז"ל, של פרשיות השבוע וחוכנן. כך, למשל, הוא כותב בהרצאה על פרשת 'לך לך', כי כבוד מבורא, שהמלחמה בין אברהם לארבעת המלכים (בראשית יד, טו) היתה מלחמה 'אידיאולוגית', לפי שאברהם האמין באל אחד ואילו המלכים האחרים קראו לעבודת אלילים.²²

על האופן שבו קיבלו יהודי ארם צובה את ההרצאות אנו למדים מתוצאותיו של סקר שנעשה בקרב ציבור מקבלי ההרצאות ברבר התועלת שהם מפקים מהן. התוצאות פורסמו כאמצע הספר, תחת הכותרת: 'תוצאות סקר דעת קהל על ההרצאות בענייני דת'.²³ השתתפו בו 112 אנשים, מהם: 53 צעירים, 25 גברים, 20 צעירות ו-14 נשים. רק שלושה (מקרב הצעירים) השיבו שאינם קוראים אותן; 78 קוראים את כולן, 24 את חלקן, 24 קוראים אותן יותר מפעם אחת; 95 השיבו כחיוב ולאטלה אם הם מפקים מהן תועלת. הנשאלים התבקשו גם להציע הערות לביצוע הצעות באשר לאופיין ולתוכנן של ההרצאות. 15 ביקשו לקצר ולהימנע מחזרות; 14 ביקשו נושאים חדשים; 13 הציעו להוסיף משלים וסיפורים; 10 הביעו תורה; 5 אמרו שהן חשובות מאוד ו-5 ביקשו להתמיד בפרסומן. בין ההצעות האחרות ראו: לעיין עוד, כי שני קוראים ביקשו לכתוב בשפה ספרותית יותר; שלושה ביקשו לעסוק בנושאים דחיים ועכשוויים; שניים ביקשו שלא להפיץ אותן בדרך הרגילה, אלא לקרוא אותן בבית-הכנסת, ואילו קורא אחד לעומת זאת ביקש לא לקרוא בבית-הכנסת. קורא אחד מבקש לתת להן תפוצה רחבה ככל האפשר, שני ביקש להגדיל את מספר ההרצאות; שליש ביקש לחלק אותן מדי שישה חודשים; רביעי

- 20 עמ' 11.
- 21 עמ' 129.
- 22 עמ' 137.
- 23 עמ' 145.